

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Capitur & conuertit latronem in carcere. n. 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606.

mabant, veritus nè vnà vocem concionaturo eriperent, experiri primùm optauit Virginis *Vinefredæ* & Martyris opem, ad cuius locum supplicij, fontemque plenissimum inde scaturientem celeberrima est hodieque per vniuersam Angliam peregrinatio. In itinere incidit forte in Sacerdotem qui ægritudine cognita, Habeo, inquit, apud me ex eo fonte lapillum; quales in imo frequentes visuntur maculis sanguineis tincti, & habentur ad huiusmodi morbos salutes. Acceptum lapidem Religiosè excolatur; tum digressus in conclaue, & in genua prouolutus commendat se Martyri, modò lambens, modò ore toto versans silicem; Horæ partem vix mediam orando impendit cùm dolorem omnem & vulnus abstersum aduertit. Et continuato ad fontem itinere vt gratias debitas Virgini pro accepto beneficio persolueret, nouo cumulatur; nam demersus, de more, in aquas, valens, firmus, vegetusque egreditur, pristino corporis robore restituto. Hæc *Ioannes Gerardi* testatur se, narrante ipso *Oldcorno*, accepisse paulo antequam is in manus perquirentium aduersariorum incidere; & à Sacerdote etiam illo qui lapidem agro præbuerat; vt nulla rei fidem derogare possit dubitatio.

Capitur & torquetur.

XXXVIII. Annum decimum octauum agebat *Oldcornus* in illa Angliæ Regione, semetipsum & alios complures ad vitam ex officio peragendam excolendo, cùm pulueraria coniuratio, de qua fusè dictum est, in apertum erupit; A cuius societate criminis etsi tam procul aberat, vt non prius coniurasse quosdam intelligeret quàm re patefacta toto passim Regno omnium sermonibus peruulgaretur; quoniam tamen in eodem cum *Garnetto* iuuentus est antro, idè ei crimen imposuere equaliter immerenti. Londinum abductus, & in Arce quinq; quinque horis tortus, admirabili patientiâ probauit innocentiam: Et potuisset à delicto liber pronuntari, nisi Sacerdotalis & Iesuitici ordinis insignia prætulisset. Nam quod *Humphredo Littletono* responderat (illi qui *Garnettum* apud Abingtonum latere nuntiauerat) interroganti de Coniuratorum consilio, an ex irritò successu satis constaret eius iniquitas? "euentu quidem id dignosci non posse, neque velle se quidquam de reorum conscientia decernere, vt qui nesciret quibus ducti rationibus in eam mentem venissent, sed Deo Iudici permittere;) non tulit à populo plausum; vt proinde cùm quod in illo reprehenderent præterea nihil esset, remissum in Vigorniensem Comitatum, vnde fuerat traductus, consuetorum iudiciorum sententiam expectare iusserint. Isthic in communem malefactoribus custodiam pridie quàm ad supplicium duceretur clausus, socium habuit catenarum sceleratissimum latronem, multorum criminum reum, qui etsi postredie plectendus, solutus curâ, cantui iocisque vacans errabat per carcerem, modò hunc, modò alium facetijs aggrediens, & in Patrem ipsum orantem incurrens, quasi superuacua solitudine suspensum atque se ante tempus exedentem. Pater eam esse horam prudenter arbitratus qua proximi salus continuatæ cum Deo communicationi esset præferenda, oratione intermissa hominem conuenit: Rogat, quæ causa fiducia? Si nullo post mortem

In carcere conuertit latronem.

mortem metu tangatur, quia nihil ultra esse existimet, quod aut timeri, aut expectari possit, id Christiani hominis non esse existimare, si Christi sibi merita proponat, in quibus securus quiescat, esse quidem illa fiducia nostræ spem unicam; cogitandum tamen Christum ipsum præmonuisse venturum se iudicem, & rationem ab omnibus, bonis atque malis, petiturum, à dextris oues, à sinistris hædos constituendos, & non fidem modò atque fiduciam, sed opera exigenda; Si de sunt bona, de malis factis pœnitendum. Hanc Christi primam vocem fuisse à deserti ieiunio, *Pœnitentiam agite, appropinquavit enim Regnum Cœlorum.* primam fuisse Apostolorum, interrogantibus Petrum Iudæis. *Quid faciemus? Pœnitentiam,* inquit, *agite.* Hæc mihi crede, ad optatissimam fiduciam certissima via est quando Christi meritis nostra coniungitur ipsius præceptis obedientia.) Non vanus fuit optimi viri conatus: Deo intus operante totum se latro penitusque tradit erudienti; dies reliquos institutioni, nox confitenti impenditur. Postero die, cum vterque duceretur, hic se à reliquis legregans reis qui se miram occuparant, cratem vimineam, in qua Pater per luto fædos canales agebatur, ponere secutus est. Rogatus, quid ita faceret? Sequor, inquit, Patrem meum qui viam mihi salutis demonstravit: In fide enim quam ipse profitetur statui mori.) Tune, Inquiunt, Papiſta, furcifera? Et ille, fur fui, fateor, & latro, dum vester fui: Nunc verò miserante Deo, & hoc iuuante, factus Catholicus, pœnitentiam ago peccatorum cum vitæ æternæ spe firmiori.)

XX XIX. Vno igitur die consimili supplicio tres sublati sunt, vnus fidei præmijque confortes, *Oldcornus, Latro, & Rodolphus Oldcorni* famulus. Hic & *Ioannes Odoïnus* (quem diximus) post decimum diem quo absconditi latuerant, vel inedia cogente prodierunt, vel spe ducti (vt aliàs quandoque accidit) quod pro Sacerdotibus comprehenderentur; sed nimis notus erat *Garnettus* vt aliena specie fallerentur obseruatores. Itaque *Rodolphus* eo solo nomine plexus est, quod Sacerdoti fuerat famulatus. Id quanto in beneficio posuerit, moriturus demonstravit; Nam vt primum *Oldcornus* scælæ gradum tetigit quò conscenderet, accedens *Rodolphus* impressit osculum vestigio, O me felicem, inquiens, qui huic viro datus sum famulus; à quo ad rectè viuendum institutus tam beata morte finem viuendi facturus sum.) *Oldcorni* copore in quatuor partes, pro more, dissecto, illa in fossâ cum igne coniecta arsisse dicuntur ad dies sedecim, quot ferè annis is viuens ignem diuinum in eius Regionis hominibus propagare contenderat; Estque habitum prodigij loco, præsertim cum ijs diebus copiosa de Cœlo pluuia decidisset; septimo decimo die concurrantibus ex vicinis nundinis populis, multâ superiectâ terrâ flamma agrè compressa est. Narratur & aliud ad vtriusque (*Garnetti & Oldcorni*) illustrandam memoriam. Est ante Abingtonianas ædes atrium sat amplum muro circumscriptum: Isthic postquam captiui duo deducti equos conscendissent, vestigium in quo illi postremum institerunt apparuit nouo gramini genæ conuestitum, quale ante eum diem à nemine conspectum fuerat

Supplicio
afficitur. 1
7. Aprilis
Anni 1606

Refert
Gerardus
ex Sacer-
dote qui
se vidisse
diceret.